

Аз съм благодарен, че децата ми са добре, че имат работа.

Кольо, р. 1936

Роден съм в работническо семейство на 28.02.1936 година в град Лом . Баща ми е бил много строг и работлив човек, майка ми е била много красива и отлична домакиня. Сама е отгледала четири сина. Единият от тях, най-големия съм аз. След като се върнах от казармата съм почнал да работя в Пристанището при баща ми като докер. По-късно почнаха и другите ми трима братя – Филип, Младен и Ангел, те бяха също много добри и верни на родителите ни. Единственият със средно образование е брат ми Младен. На 23 години се ожених и на 24 години се отделих от родителите си, в къщата на дядо ми, която беше прехвърлена на мен. Имам двама сина – Васил и Кирил. Васил е роден през 1960 година. Кирил е роден през 1964 година. Жена ми е работила с мен в пристанището, като чистачка. Тя е от Оряхово.

През тоталитарното време изтеглих пари от държавата и си направих къща на два етажа, с душаме, с хубави нови мебели, с вътрешна и външна тоалетна. Изплатих заема, направих балове, новобрански и сватби на двамата си сина. Сега съм пенсионер и получавам 160 лева пенсия, а съпругата ми също е пенсионерка, получава 80 лева пенсия.

Имам пет внука и един правнук на един месец. Големият ми син има три деца и живее с мене. Голямата му дъщеря е женена и има бебе. Внучката ми има собствена пицария. Тя си печели пари с много труд, заедно с мъжа си в чужбина. Била е две години в Гърция заедно с мъжа си. Зетят на сина ми е от български произход, но много добре се разбира с внучка ми и нас. Жена ми помага да отгледат и правнучето ни. За съжаление имам голяма болка и рана за снаха ми, която почина преди три месеца. Синът ми и децата, другите две са при мен и те много страдат. Внучката със зетя живеят в апартамент в града.

Вторият ми син Кирил е семеен и той, но живее в другия ромски квартал – Младеново. Той има двама сина, единият е завършил средно образование, а другият тази година е абитуриент. Баща им работи като пресьор, а снаха ми е в чужбина, в Италия. Те много работят, искат да си купят къщи на децата.

Аз съм благодарен, че децата ми са добре, че имат работа. Най-много благодаря на Бога, че са живи и здрави.